

latvijas architektūra

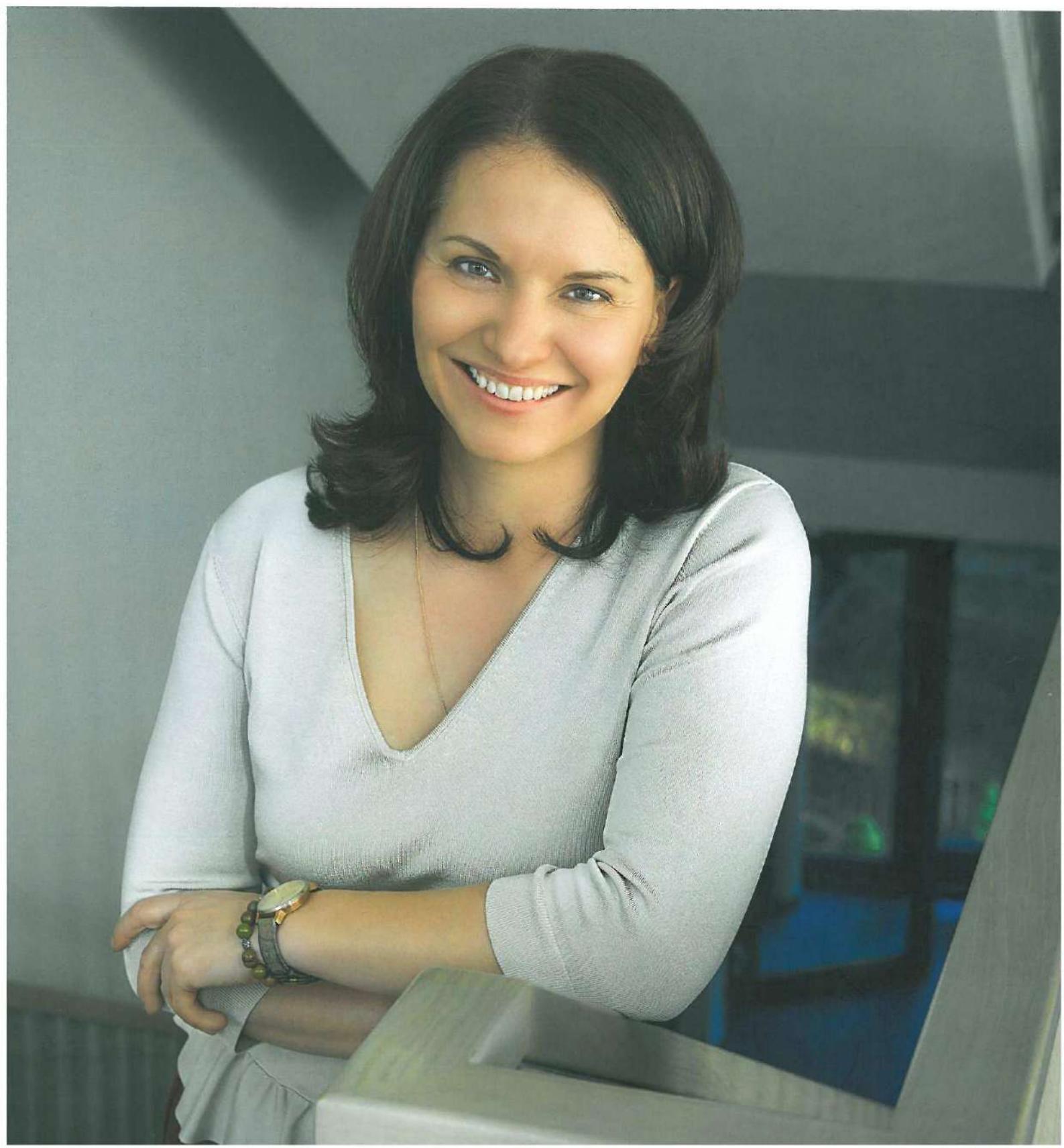
DIZAINS / INTERJERS / VIDE / PILSETPĀNOŠANA

BURTNICA NR.127

2016. OKTOBRIS/NOVEMBRIS

DZĪVOKLIS

ANTRA SAKNĪTE DEPO PROJEKTS MIERA PARK HOUSE JŪRMALAS APARTAMENTI

Antra Saknīte

«Latvijas Architektūras» galvenais redaktors Jānis Lejnieks izjautā Antru Saknīti, kura birojā «DEPO projekts» radījusi daudzus nozīmīgus projektus.

«DEPO projekta» mājaslapas sejai izvēlēta Līgas Platā māja Hamburgas ielā, bet biroju veido arhitekti Uldis Zanders, Ivars Krēgers, Inga Pinķe, Sandra Paulsone, Antra Saknīte un Liga Platais, un tas darbojas daudzos virzienos – no arhitektūras un projektešanas, būvkonstrukciju tehniskās izpētes līdz ainavu arhitektūrai un interjeru projektešanai. Darbs, šķiet, dažkārt ir kolektīvs, jo atklāts gan skicu autors, gan būvprojekta vadītājs. Acīmredzot jautājums, kas ir galvenais, ir lieks, jo svarīgs ir rezultāts. Vai, strādājot kopā, visi kopā arī pirmo reizi apmeklējat būvietu, tiekāties ar klientu? Kā rodas ideja par jaunbūves formu un vadošo materiālu?

Ikdienā katram no mums sešiem lielākoties ir savi projekti. Sākumā visi strādājām pie Daces Kalvānes birojā «A Plus», vēl kā nesenie RTU studenti. Jau toreiz, projektcēdot nelielus objektus, bijām saraduši strādāt kopā. Kad dibinājām «DEPO projekts», mēs bijām septiņi, arī Ervins Krauklis, kas 2008. gadā izveidoja savu biroju. Tagad birojā reizi nedēļā kopēji izrunājam projektus, arhitektūras jautājumus, sadarbību ar klientiem, inženieriem, pat kolizijas būvvaldēs. Mūsu sadarbības pamatā ir šī pieredzes apmaiņa, kas, manuprāt, ir liels pluss, salīdzinot ar viena arhitekta biroju. Mēs varam arī saslēgties kopā lielākiem projektiem vai konkursu darbiem, kas vienmēr iet lidztekus

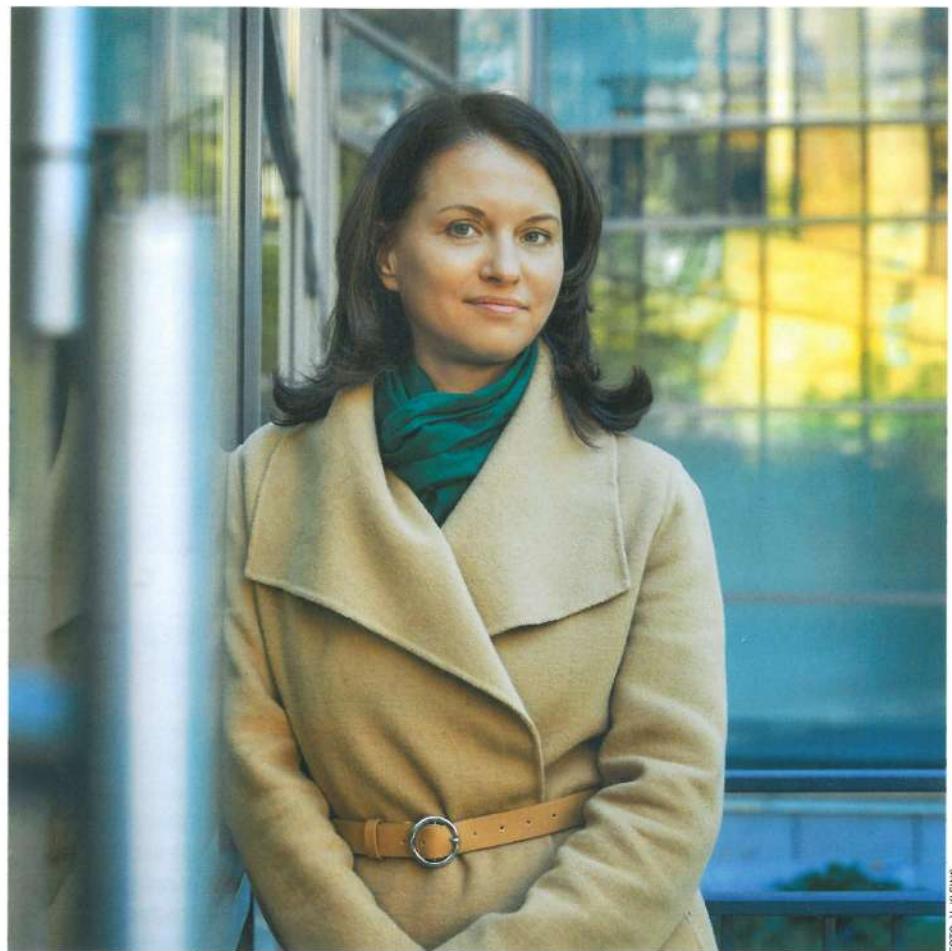

FOTO: V. KLEINS

ligumdarbiem un prasa lielu darba ieguldījumu un ātrumu. Tā katram projektam veidojam atbilstošu komandu.

Parasti, kad strādājam kopā pie kāda konkursa, mēs, visi iesaistītie arhitekti, arī apskatām novietni, mazliet paskicējam savas idejas un pēc pirmās aprunāšanās atbilstoši tam, kuras idejas ir palikušas dzivas, jau mēģinām sadalit, kurš vairāk strādās pie teritorijas, kurš – pie apjomiem. Vai arī kāds no mums ir strādājis vairāk no paša konkursa sākuma un nonācis līdz konceptuālajam risinājumam; tad citi pieslēdzas, kad šī ideja jau jāsāk pārvērst precīzākos apjomos, plānojumos, materiālos. Kopdarbs ir diezgan interesants process, jo dažādi teritorijas aspekti var ietekmēt funkcionālos un līdz ar to arī būvajomu formas risinājumus, un otrādi. Sanāk tāda šaha spēle, kā jebkurā projektešanas procesā: lai kaut ko iegūtu, no kaut kā cita jāatsakās, un varbūt tas ir tieši tavs superrisinājums, ar kuru jāpiekāpj. Gari argumentējam, un visbiežāk pēc vairākiem apliem atgriežamies pie sākotnējās, pirmās skices, bet jau nākamajā apskaidribas limeni. «DEPO projekts» sāka kā arhitekti, bet, lai projekts kvalitatīvi realizētu dzīvē, ar laiku izveidojām būvkonstruktori nodaļu, uzņēmāmies arī būvprojektu vadību. Tā noteikti pilīdz labāk redzēt projekta kopējo bildi. Tomēr pienāk bridis, kad tu to pārzini un esi gatavs

atdot citiem, lai pats varētu atvēlēt vairāk laika arhitekta darbam, projektešanai.

Mēs zinām, ko nozīmē depo, tas nāk no franču dépôt, kas nozīmē depozītu gan ģeoloģijā, gan banku operācijās vai vienkārši noliktavu. Latvijā vārds asociējas ar transporta līdzekļu novietni vai lielveikalui. Ko nozīmē DEPO jūsu biroja nosaukumā?

Šķiet, neviens no mums vairs isti neatceras, kāpēc no vairākiem variantiem izvēlējāmies tieši vārdu DEPO, visdrīzāk labskānguma dēļ. Pēc tam jau pievilkām klat atšifrējumu, vairāk gan kā joku – Diezgan Elegantu Projektu Organizācija. Savukārt nosaukuma otro vārdu – projekts – pievienojām, lai būtu skaidra saikne ar projektešanu. Kaut kā tas vārds DEPO vienu laiku ceļoja ēterā – pēc dažiem gadiem Rigā atvēra bāru DEPO, Latvijā sabūvēja lielveikalus DEPO, līdzīgi kā vēlāk vairāku dažādu, pat ar ražošanas industriju tieši nesaistītu nozaru uzņēmumu nosaukumos parādījās vārds fabrika.

Tavs klients gandrīz vienmēr būvē mājokli nevis tādēļ, lai tajā dzīvotu pats, bet pārdotu. Vai ir nozīme tam, kā viņš uzvedas projektešanas un būvniecības procesā, respektīvi, vai tas notiek zem pasūtītāja spādiem un tu bieži esi pakļauta stresam?

Pareizs ir apgalvojums, ka pirmie desmit gadi ir tie grūtākie jebkurā komplikētā profesijā,

noteikti ari stresainākie. Kad tu jau esi apguvis būvniecības algoritmu no projekta sākuma līdz objekta izbūvei, tad jau vari precīzāk saprast, ko klients grib sasniegt un kā to izdarīt. Jau pirmajā sarunā es vēlos noskaidrot gan viņa mērķus, gan būvvietas vērtības. Varbūt tā ir vēsturiskā apbūve vai fantastiski koki novietnē, tuvākajā apkārtnē. Mēģinu arī paskaidrot, ka būs jāsāk ar šo vērtību izpēti, lai tās saglabātu, ievērtētu būvprojektā. Darbā palidz realizētie darbi: esot šādai pieredzei, tu jau redzi to ceļu, kā idejas veidojas, tad pārtop būvprojekta sējumos un nonāk līdz celtniekam. Savlaikus vari labāk paredzēt un pievērst uzmanību potenciāli vājajiem projekta attīstības punktiem, uz ko būs jāvērš uzmanība projektiem, skaņojot un būvējot. Saskaņa, cik detalizēti ir jāizvērt tas, ko esi iecerējis, kādus tehniskos risinājumus piemērot. Investors visu laiku rēķina lidzi, un tev jāseko, lai risinājumi būtu pārdomāti un pieņemami klientam, lai vēlāk, objektu realizējot, pārlieku neapgriež sākotnējo ieceri. Projekti top kopdarbibā ar klientu, tas nav vienas dienas, viena cilvēka darbs, tāpēc visu šo garo laiku jānotur sākotnēji definētās projekta vērtības, risinājumu kvalitātes līmenis. Apbūvētu vidi veido ar apjomiem, to funkcija nosaka arhitektoniskos un tehnoloģiskos risinājumus, piemēram, būvējot lielas rūpnicas apjomu, varētu apsvērt solāro panelu izmantošanu būvajomā apdarē, kas savukārt nelielai privātmājai visdrīzāk neatmaksāsies. Klientam kādu celtnieku iesaistīt būvprojekta izstrādē ir optimāli tikai tad, kad jau skaidra arhitektoniskā ideja, galvenie risinājumi. Profesionāls klients iesaista savus speciālistus - konsultantus tehnoloģiju izvēles fāzē, piemēram, vēdināšanas programmas precīzēšanai vai energoefektivitātes līmeņa noteikšanai, kas jau nāk vienkopus ar izmaksu kontroli no klienta puses. Tas projektētājam ļoti palidz, cītādi mums pārmet, ka projekts ir uzzimēts, bet, nonācis pie celtnieka, jāpārveido, jo neatbilst prognozētajām izmaksām.

Vai klientam būtu jāzina, par ko arhitekts domā projektējot, kā viņš reflektē par būvprogrammu? Tu vispār diskutē par būvprogrammu ar klientu, īpaši jau gadījumos, kad vēlmes pārsniedz fiziskās iespējas, ko gruntsgabals var dot?

Pirms krizes klients, Rīgas TIAN-ā izlasījis tākai atļautās apbūves intensitātes rādītāju - 500%, saka: labi, bet, lūdzu, plus vēl dažus procentus! Tad nācās atbildēt, ka ir daudzi faktori, kas neļaus sasniegt pat šos procentus un ka apkārtējā vide nemaz neprasa, nepieļauj tik lielu intensitāti. Ka visbiežāk, ja realizētu šādu intensīvu apbūvi, mēs zaudētu, nevis paaugstinātu šīs vietas kvalitāti. Ir prieks, ka pēc krizes kūleņa mūsu klienti jau savlaikus ir apsvēruši programmu un līdzvarojuši savu gribēšanu ar varēšanu. Acimredzot attīstītāji ir piedzivojuši to, ka daudzdzīvokļu mājas, kur nav izveidota cilvēkiem patikama apkārtējā vide, dzīvokļus

nepērk. Manuprāt, vairs nevar pārdot dzivokļus kilogramos - tā mēs saucam dzīvokļus ar nekvalitatīviem kvadrātmetriem, t.i., nepārdomātu plānojumu, kur nav priekšnama, trūkst vietas palīgtelpām, kur zudusi katras telpas funkcijai atbilstoša ergonomika. Klients vienmēr seko lidzi proporcijai starp koplietošanas telpām un dzīvokļiem (vai, piemēram, birojiem), cenšas pēc iespējas samazināt kopelpu

apjomu, tās iedzivotāju skaitu, pieaugtu cilvēku blīvums un pasliktinātos viņu attiecības ar dārza vidi, nemaz nerunājot par Miera ielas vecās apbūves kontekstu.

Kā ar ārzemju klientiem, kas var neizprast mūsu klimata raksturu un ietekmi uz ēkas mikroklimatu?

Mārupes biroju un daudzdzīvokļu apbūves projektam bija ārzemju investors ar daudziem

Biroja ēka Saules akmens, Kipsalā, Balasta dambi. Konkurss, 2. kārta. 2001, 2. vieta.

Autori: arh. Antra Saknīte, arh. Inga Brugzule, arh. Sandra Paulsone, arh. Liga Platais.

Lai gan konkursā ieguvām 2. vietu un tālāk tika attīstīts citu arhitektu konkursa piedāvājums, mūsu koncepcijā balstītais nosaukums *Saules akmens* ļoti ātri iedzīvojās - turpmāk projekts tika virzīts ar šo nosaukumu, un biroju ēka joprojām nes šo vārdu.

platību, sašaurināt līdz normatīvi pielaujamam minimumam gaiteņu, kāpņu platumu, arī pazemināt stāvu augstumu. Tomēr uzskatu, ka arī pārdomātas, varbūt nedaudz plašākas kopelpas palidz izveidot kvalitatīvāku ēkas plānojumu, iekštelpu kopumā, jāizvērtē arī būvajomu un ārtelpas samērojamiba.

Rīgas centra apstākļos optimāls ir mazais dārzs ap tavu Miera Park House Miera ielā.

Jā, par to liels prieks. Kad jaunajiem klientiem, kas pārpirkta nepabeigto jaunbūvi, piemiņēju, ka atbilstoši RTIAN prasībām tur varēja atļauties vairāk stāvu, viņi bija izbrinīti - kāpēc tad jūs nelikāt? Paskaidroju, ka, palielinot mājas

konsultantiem, ari jautājumā par izmantotā ūdens attirišanu, atkārtotu izmantošanu un virsūdens savākšanu. Latvijas meliorācijas inženieris pierādīja, ka ar Latvijas nokrišņu daudzumu, kas ir viens no augstākajiem Eiropā, un augsto gruntsūdens līmeni mums nopietni jāizplāno efektīva virsūdens novadišana. Savukārt izbūvēt pazemē rezervuārus virsūdenu uzglabāšanai prasītu nepamatoti lielas būvniecības un uzturēšanas izmaksas. Mūsu klimatā, kad vienā dienā var nolit viena mēneša nokrišņu norma, projektētājiem un klientiem vairāk būtu jādomā par ēku zalajiem jumtiem - tie ir kā liels sūklis, kas savāc virsūdeņus, ļaujot tos lēnām novadīt noteķudeņu savākšanas sistēmā, tā novēršot pārslodzi lietusgāžu laikā.

Tava ēka Rīgā, Alauksta ielā 9, veidota nacionāli romantiskā ievirzē. Saprota ma ir vēlme saglabāt vietas raksturu, pat ja jāupurē dzīvokļu komforts. Vai tev ir bijušas diskusijas būvvadēs un citur par šo tēmu?

Ēkas būvniecība tika apturēta 2007. gadā un atjaunota pēc krizes, jaunajam investoram iešaistot jau citus arhitektus. Sākotnēji mājai bija plaši dzīvokļi ar istabām gan uz ielas, gan pagalma pusē, un, pēc klienta vēlmes, ielu fasādes tika veidotas ar atsauci uz vēsturisko arhitektūru. Diemžēl rezultāts mani neapmierina, jo plānojumi tika mainiti, daudzas detaļas nav realizētas, tāpat fasāžu materiāli un toņi ir citi.

Tiešām realizācija nav adekvāta sākotnēji interesantajai idejai. Vai birojs, kas pārņēma projektu, vērsās pie jums vai vismaz informēja?

Tā nenotika, lai gan mums bija vienošanās ar klientu, ka sadarbosimies, uzņemoties atbildēt par ēkas arhitektonisko apjomu, tajā skaitā ielas fasādēm, bet būvnieki kaut kā ti-ka no mums valā, jo bija skaidrs, ka neat-kāpsimies no detaļu kvalitātes prasibām.

Tas ir Arhitektu ētikas kodeksa pārkāpums, p. 53. «Uzņemoties ligumdarbu, kas paredz būtiskas izmaiņas jau izbūvētā objektā, kur darbi ir izpilditi saskaņā ar cita dzīva un rīcībspējīga arhitekta doto risinājumu, arhitekts konsultējas ar autoru par iecerētajām izmaiņām. Ja iespējams, arhitekts originālā darba autoram piedāvā sadarbību izmaiņu veikšanā vai iespēju sniegt konsultācijas ligumdarba ietvaros» [precizējums - J.L.].

Kāda ir tava attieksme pret patinu (nobružājumi, nelielni plaisājumi, atmosfēras nosēdumi), kas mēdz satraukt klientus ar sakāpinātu perfektuma izjūtu? Vai ēkai ir jāizskatās kā jaunai visā tās dzīves cikla laikā?

Klienti ir dažādi, arī tādi, kas novērtē veco ēku un vēlas to atjaunot tā, lai nezaudētu oriģinālos materiālus, vecuma sajūtu. Ir fantastiski, ja varam izvēlēties materiālus, kas pielauj patinu, vai ja šie materiāli būs tik ilgmūžīgi, ka patina varēs izveidoties. Mūsdienu apmetums uz siltinājuma kārtas tāds, protams, nav. Klients, kas ir gatavs celiem materiāliem, ir arī nobriedis tam, lai ar laiku pienemtu tevis minēto patinu. Ārzemēs mums visiem patik isteni simtgadīgie krodzini.

Klienti mīl redzēt arhitektus vaigā. Cik bieži tev kā arhitekteini jābūt būvlaukumā?

Tas ir svarīgi, un es ari to novērtēju. Arhitektam jātiekas ar pašu klientu: gan projektējot, gan jau būvējot ir daudzas situācijas, kad tiek pieņemti lēmumi, ari subjektīvi. Konkrētā klienta, projektētāja un celtnieka dažādās pieredzes un apsvērumi, kopā izdiskutēti, nosaka gala izvēli. Būvlaukums man pašai ir loti svarīgs, tiešām nezinu, kam es varētu uzticēt autoruzraudzību jeb to, lai notis tiek nospēlētas tās kā es tās esmu uzrakstījis.

**Ēkas praktiskais aspeks, ekspluatācijas
laužu viedoklis. Vai tu apmeklē ēkas ga-
diem pēc to nodošanas ekspluatācijā?**

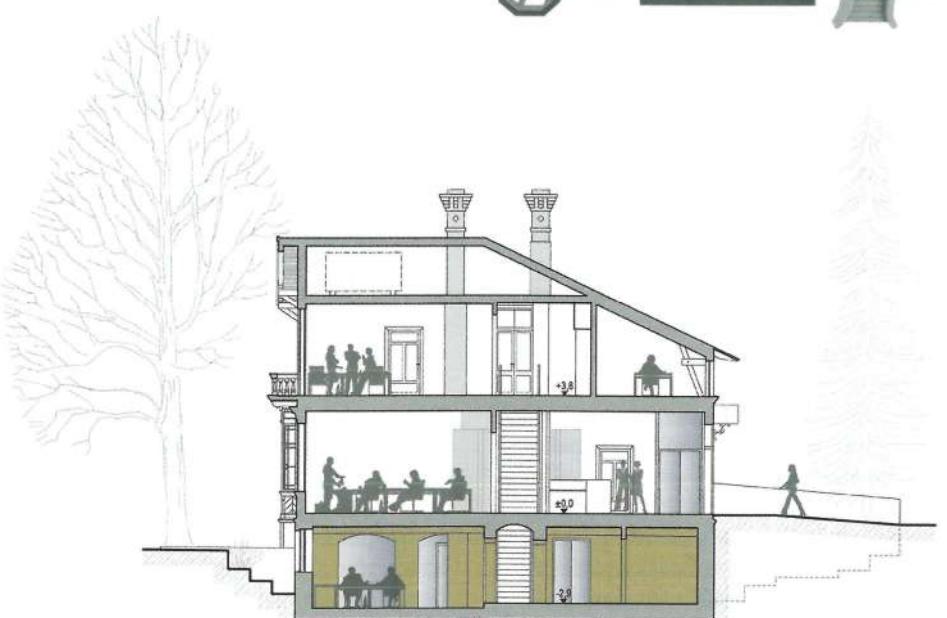
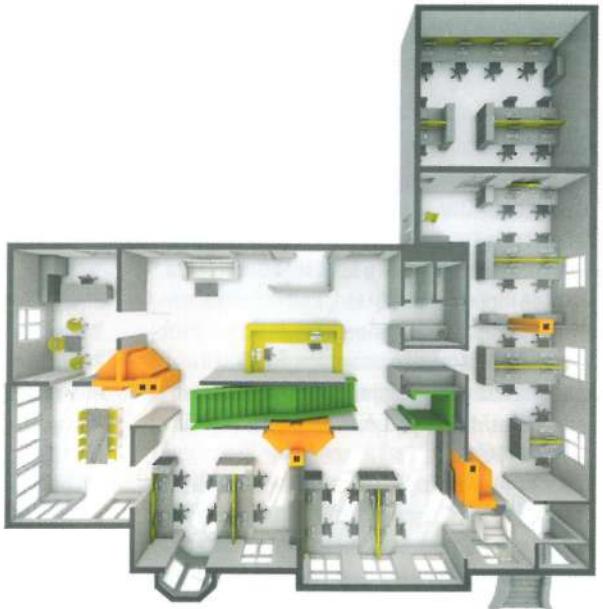
Man ir tas nīkis nobraukt gar objektu, to apskatit. Un, ja, piemēram, uzlikta kāda detaļa, reklāma uz fasādes, par kuru neesam vienojušies, es zvanu klientam, lai pieklājīgi apjautātos par iemeslu. Runājot par objekta tālāko dzīvi, iespēju gūt atsausmes no tā lietotājiem, pieļauju, ka vieglāk ir ar publiskajām ēkām, grūtāk ar dzīvojamām. Vakar biju Miera ielā, iši aprunājos, šoreiz ar sētnieku - par dārzu, tā kopšanu, jo svarīga ir jebkura pieredze. Privātais klients, piemēram, no Mežaparka savrupmājas, laiku pa laikam pats piezvana,

*Dzivojamās mājas Kalnciema
ielā rekonstrukcija par biroja
ēku. Konkurss 2 kārtās. 2014,
1. vieta.*

*Autori: arh. Antra Saknits
arh. Inga Pinke, arh. tehn.*

*Anita Rauda-Žukovska.
Vecajā koka mājā viss ir
saglabājies un dzivojis cauri
simts gadiem; tai piegūl plašs,
zaļš dārzs ar lielām liepām.
Metā tika piedāvāts mājas
ziemeļu spārnam veidot
vienstāva piebūvi. Pēc meta
notika tālāki risinājumu
precizējumi, un šobrid
būvprojekts jau tiek skanots
atbildīgajos dienestos.*

Bijušās Rīgas preču stacijas rekonstrukcija. Konkurss
2 kārtās. 2015-2016,
piedalījāmies 1. kārtā.
Autori: arh. Antra Saknīte,
arh. Inga Piņķe.
Konkursā bija jāpiedāvā bijušās
Rīgas preču stacijas pārveides
iespējas par daudzfunkcionālu
izstāžu telpu ar plašiem
labiekārtotiem laukumiem
apkārt objektam. Pēc konkursa
darbu analīzes klients nolēma
precizēt programmu un
izsludināt 2. kārtu. Tajā mēs
vairs nepiedalījāmies sava laika
trūkuma dēļ.

aprūnājamies. Patikami. Protams, jāievēro ari tolerance pret klientu, un, ja kāds privātmājas klients pats nezvana, lieki netraucēju.

Arhitektūra ar sabiedrisko attiecību speciālistu muti mēdz runāt un pārliecināt gan klientu, gan sabiedrību ar skaistiem vārdiem. Vai tu iesaisties ēkas mārketinga procesā?

Nav bijis lūgumu to darit. Nupat Berlinē redzēju, kā pirms jaunas metrostacijas būvniecības cilvēki tiek informēti un pieradināti pie plānotajām pārmaiņām, paredzamajām laicīgajām neērtibām realizācijas laikā. Publiskajā telpā tiek rādītas profesionāli norāmētas planšetes ar informāciju, isfilmas par paredzētajām būvniecības tehnoloģijām, rotakties ar metroliniju zem upes, ko citādi cilvēki nekad nerēdzētu. Pagājušajā gadā, esot Kronplācā, Itālijas Alpos, kur tika būvēts Zahas Hadidas projektētais Mesnera muzejs, pieredzējām promociju plāssaziņas

lidzekļos, tur komunikācija notiek savlakus: televīzijā tika rādītas intervijas ar vietējo projekta inženieru biroju, ari filma par projekta būvniecību, ieskaitot centienus uzvest lielizmēra stikla paketes ar kravas auto pa šaurajiem kalnu ceļu serpentiniem, ko beigās paveic helikopters.

Protams, klienta pārdošanas reklāmas veidojājiem izsniedzam vizualizācijas un informāciju par projektu. Bet, ja runājam par publisko attiecību speciālistu sarakstītajiem mārketinga tekstiem, man tie dažkārt izraisa smaidu. Tājos bieži ir izskaistināti, vispārīgi teksti un maz no tā reālā, ko gribēju sasniegt, ko saprotu ar šī objekta vides kvalitāti.

Atkarība no vietas. Vai ideju var atkārtot citā vietā? Vai labāk iet projām no sasniegta un vienmēr sākt no jauna?

Ēka un zemesgabals nav mēbele un istaba, kurā, teiksim, standarta IKEA izstrādājumus var brivi pārvietot gan vienā, gan otrā,

atšķirīgā telpā. Tomēr ir ari laba pieredze. Man ar kolēgi Ingu bija projekts kvartālam ar tipveida daudzstāvu namiem Lauras, kuru uzbūvēja Purvciemā. Dažus gadus vēlāk cits investors gribēja, lai mēs pārbaudām iešķēju to adaptēt savai novietnei Rīgā, Slokas ielā, nemot vērā izgaismojumu, piebraukšanu un citus novietnes aspektus. Inga turpināja šo projektu - un ļoti veiksmīgi. Klientam un nākamajam iedzivotājam palidzēja fakts, ka ēkas varēja apskatīt, izstāgāt dabā un pēc atsauksmēm papildus uzlabot, atstrādāt inženiertechniskos risinājumus.

Tavs viedoklis par Latvijas arhitektūras jeb arhitektu darba eksporta iespējām austrumu un/vai rietumu virzienā? Kāda ir «DEPO projekts» pieredze ārpusē?

Ir bijušas sarunas ar austrumu klientiem, bet parasti mēs nepiekritām viņu piedāvājumam pastrādāt kādus mēnešus vai pusgadu par velti un izstrādāt skices pēc viņu vēlmēm,

neraugoties uz apgalvojumu, ka pēc tam sāsies ļoti apjomigs un apmaksāts darbs.

Tāda kā krievu rule!

Jā, un raksturigi, ka šādi klienti pēc tam ātri pazūd. Savukārt rietumu klienti būvniecībai Latvijā tiri labi orientējas mūsu tirgū, un sadarbība ir produktīva. Domāju, darbs ārpus Latvijas ir sasniedzams caur konkursiem, par ko domājam, lai gan tā jau atkal ir papildu slodze un risks, kam pagaidām neizdodas atract laiku.

Attieksme pret energoefektivitāti, kuru var sasniegt, siltinot ēkas līdz t.s. pasīvās ēkas modelim?

Man pašai ar pasivajām ēkām nav pieredzes, tā ir ļoti specifiska lieta. Sākot projektu, klientam jautājam: kas mums jāsasniedz energoefektivitātes ziņā? Tai nav jābūt pasivajai, tā var būt ari zema enerģijas patēriņa ēka. Projektos ievērojam galvenos energoefektivitātes pamatprincipus, uzaicinām būvfiziski, lai pārliecinātos, vai ēkā potenciāli nebūs kondensāta, konsultējamies par siltinājuma mezglu risinājumiem. Vai, piemēram, pasaikām, kuros brižos būvniecības laikā būs jāveic papildu mērījumi, lai pārliecinātos par ēkas hermētiskumu. Ēkas orientējam pēc debespusēm, raugāmies, kāds būs dabīgais izgaismojums un noēnojums. Visi šie projektēšanas pamatprincipi ir saprotami, cita lieta - es nevaru isti līdz galam pieņemt rekuperāciju, kas ir pamatprincips pasivajām ēkām. Nevaru iedomāties kādu privātmāju Mežaparkā, kurai apkārt ir svaigs, smaržīgs gaisss, bet es nedrīkstu atvērt bīdamās durvis vai logu, lai nepārslogotu gaisa apmaiņas sistēmas. Sabiedriskajai ēkai daudz jādomā par energoefektivitāti, varbūt pat par pasīvās ēkas modeļi, un tāja jebkurā gadījumā jāveido piespiedu vēdināšanas sistēma. Ja savukārt runājam par skaistumu - arhitektūru, tur būtu jānotur līdzsvars. Manuprāt, mēs nevaram visu pakļaut noslēgta termosa, kuba vai lodes principam, neatlaudoties nevienu erkeru vai konsoli ārpus kompaktā būvķermeņa.

Vai varam dalīt sieviešu un vīriešu radīto arhitektūru?

Nebija ienācis prātā! Man gan reiz bija kuriozs, kad kopā ar viru [Jānis Saknītis ari ir arhitekts - J.L.] aizgājām uz jaunbūvi, kas tuvojās nobeigumam. Celtnieki zināja, ka atnāks autoruzraugs; mums abiem bija ķives galvā, un es skatos, ka vīrs jau ir iepalījis, jo celtnieki ar viņu intensīvi sarunājas, pieņemot, ka virietis ir arhitekts. Stereotips bija nostrādājis.

Dzīvokļu interjerus lielākoties iekārto profesionālēs - sievietes. To es zinu, jo mana sieva arī ir arhitekte, un es piekritu viņas apgalvojumam, ka sievietes labāk izjūt dzīvojamo vidi.

Pievienojos. Savukārt par publisko vidi - ideāli, ja sanāk vīrišķā un sievišķā sinergija, gan saglabājot funkcionālo, tiro, gan dodot

New Hanza City dzīvojamās teritorijas attīstības priekšlikums. Konkurss, 2014, 2. vieta.

Autori: arh. Inga Pīķe, arh. Antra Saknīte, arh. Sandra Paulsone. Konkurss piedalījās seši uzaicināti arhitektu biroji, tajā skaitā mūsu birojs. Viens no galvenajiem konkursa uzdevumiem bija izveidot dzīvojamās mājas zāļa teritorijā, kur māju apjomiem un plānojumiem pēc iespējas bija jābūt tipizētiem, vienlaikus nezaudējot apbūves vides kvalitāti. Ar šo uzdevumu vislabāk tika galā arh. Jura Mitenberga komanda, mūsuprāt, pilnīgi pamatooti.

vietu ekspresijai. Sieviešu ekspresijā celmālauze ir Zaha Hadida.

Fano par Zahu?

Nevaru teikt, ka fanoju, bet viņas arhitektūra noteikti ir ļoti spēcīga, origināla, un, iesejot Hadidas objektos, līdzīgi kā Frenka Gērija ēkās, pārsteidz, kā cilvēks var tā paredzēt un izjust telpu, kā var radīt tās skatītājam piedzivojumu. Zaha ir ļoti ekspresīva, lai gan varbūt dažos objektos funkcija iepaliiek...

Vai ekspresīvais augstceltnes Saules akmens tēls Kipsalā ir tava ideja, no kurās «DEPO projekts» radīja konkursa projektu?

Jā, mēs to pieteicām konkursa pirmajā kārtā. Tēla metafora bija Daugavas krastā izskalots dzintars ar sprunguli, bet agrā ritā, kad pēc negulētas nakts stāstīju pārejiem konceptiju, atzīmēju, ka vārds dzintars gan laikam neder, un Ervīns Krauklis teica: tas ir Saules akmens. Konkursa otrajā kārtā forma

un kompozīcija, manuprāt, gan tika pabojāta, piedzenot pēc klienta programmas, bet nosaukums palika. Beigās izrādījās, ka istais projekts jau sen tika zimēts.

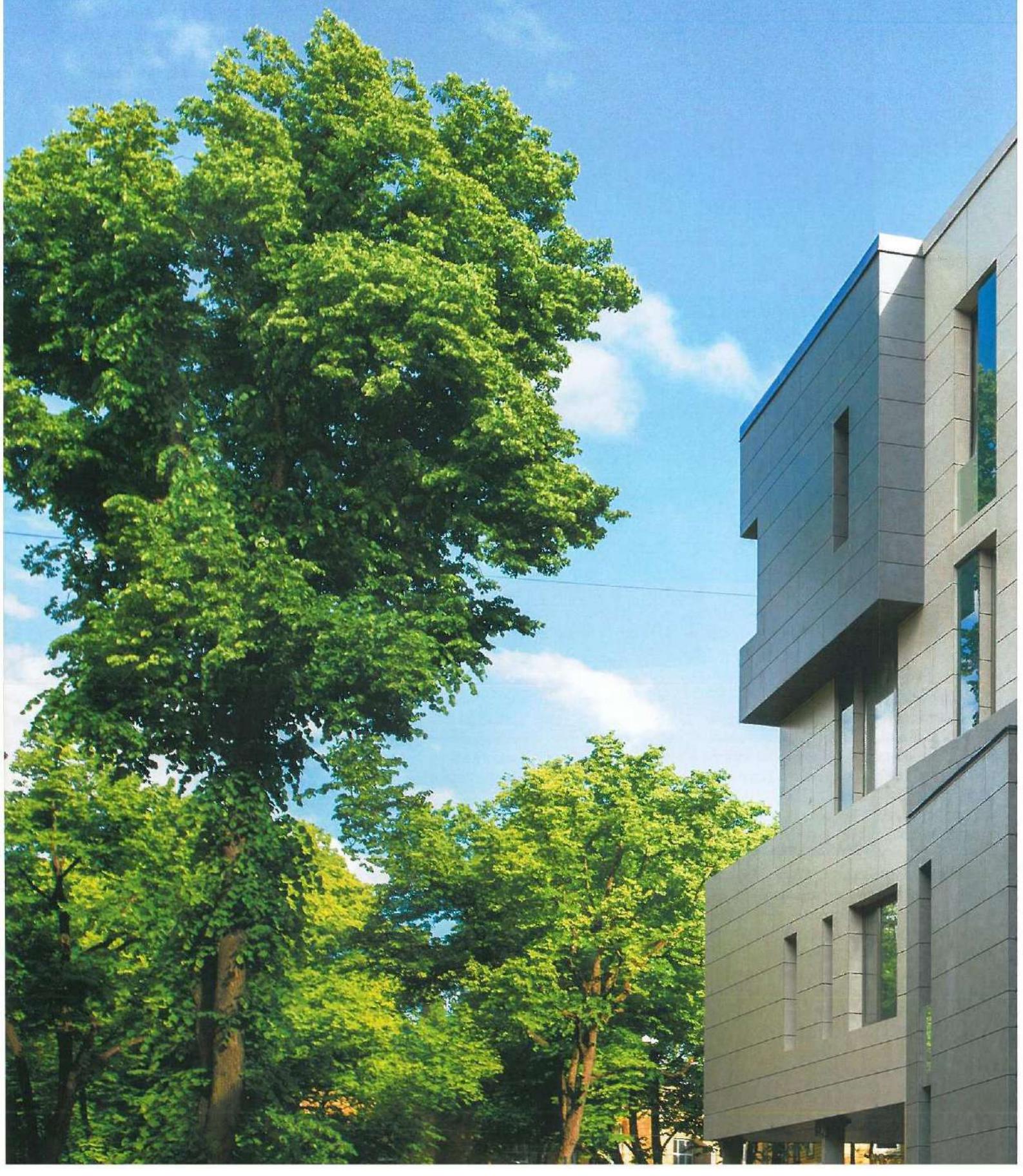
Jūs nonācāt ārpusē.

Nekas, tā bija laba pieredze jaunam birojam. Ekspresija man patīk, bet dzīvojamās mājas to parasti nevar tik daudz atlauties - tās atkal ir papildu būvīzmaksas.

Tad ļoti jāmīl tā arhitekta ekspressija un tai jāpielāgojas.

Tomēr vēlams, lai funkcionālais un estētiskais būtu līdzsvarots, lai māja lauj man ērti dzivot tajā. Ja ir otrādi, domāju, tas nav labi atrisināts uzdevums: man kā projektētājam ir atbildība pret pilsētu, pret klientu un galvenais - pret cilvēku, kas tur dzīvos. Liels sapnis ir reiz uzziņēt kādu skolu, koncertzāli, sabiedrisku objektu, bet pagaidām nav iznācis. Prieks par Jaunromānu un Ābeli, kuriem ir daudz skaitu, kvalitatīvu objektu, labu ēku. ■

LA.apskats

Miera vējos Miera ielā

DAUDZDZĪVOKĻU NAMS MIERA IELĀ 57A, RĪGĀ. PROJEKTA AUTORI - «DEPO PROJEKTS», TEHNISKĀS PROJEKTS (2007) - AUTORE, BŪVPROJEKTA VADITĀJA, AUTORUZRAUDZĪBA ARHIT. ANTRA SAKNĪTE, SADARBOJOTIES AR ARHIT. RASU KLEINU (SP - SKICU PROJEKTS), ARHIT. TEHN. MADĀRU LAURI (SP), ARHIT. TEHN. ANITU RAUDUZUKOVSKU; BŪVKONSTRUKCIAS - BŪVINĀZENĒRS KĀRLIS KOSTJUKOVS, ANRIJS RUDZIS. INŽENIERISINĀJUMU DALĀS VADITĀJS - INZ. JĀNIS KICURS, «EIGERS». LABIEKĀRTOJUMS UN APZALUMOJUMS, TEHNISKĀS PROJEKTS (2006-2007) - AINAVU ARHITEKTS AIGARS LAUZIS, «VPS STUDIJA». FASĀZU IZMAINAS (2013-2014) - AUTORE, AUTORUZRAUDZĪBA ARHIT. ANTRA SAKNĪTE, ARHIT. TEHN. KRISTAPS DEDELIS, BŪVINĀZENĒRS ANRIJS RUDZIS. DZĪVOKĻU UN KOPTELPĀ INTERIERS - INARA CINE, «LDU». MĒBEĻU UN AKSESUĀRU IZVĒLE - ZANE STRAUME, «XCELSIOR». LABIEKĀRTOJUMS UN APZALUMOJUMS, IZMAINU PROJEKTS UN AUTORUZRAUDZĪBA (2014-2015) - AINAVU ARHITEKTE GITA GAGANE, BŪVNIEKS - «BŪVE PLUS», VIJĀCESLAVS KRASTOVSKIS, BŪVDARBУ VADITĀJS ULDIS SIECENIERS, PROJEKTS - 2005.-2007. GADS. BŪVΝIECĪBA UN AUTORUZRAUDZĪBA - 2007.-2008. GADS, PASŪTĪTĀS SIA «MIERA PROJEKTS». PROJEKTA IZMAINAS - 2013. GADS. BŪVΝIECĪBA - 2014.-2015. GADS, PASŪTĪTĀJS «PILLAR» GRUPAS UZŅEMUMS.

Daudzdzīvokļu ēka Miera ielā ieguva 1. vietu nominācijā «Jaunbūve dzīvojamā ēkā» konkursā «Latvijas Būvniecības Gāda balva 2015».

Daudzdzīvokļu ēka ar zīmīgu nosaukumu Miera Park House konkursa Latvijas Būvniecības Gada balva 2015 nominācijā «Jaunbūve - dzīvojamā ēka» ieguva 1. vietu. Attīstītājs «Pillar» raksturo namu kā elitāruss dzīvokļus cilvēkiem ar augstām dzīves prasibām. Šķiras būvniecības vēsture ir tipiska pirmskrizes laikā iesāktajiem projektiem. Sākotnējais projekts arhitektu birojā «DEPO projekts» tika izstrādāts jau 2005.-2007. gadā, un 2007. gadā tika sākta būvniecība, kuras pasūtītājs bija SIA «Miera

projekts». Birojs veica objekta autoruzraudzību līdz 2008. gada rudenim, šajā laikā tika izbūvētas visas ēkas būvkonstrukcijas, dzivokļu plānojumi, izbūvēta daļa apgādes inženieristiklu. Krizes dēļ būvniecība tika apturēta, un māja stāvēja iekonservēta līdz 2013. gadam, kad to nopirka «Pillar» grupas uzņēmums un tika pārstrādāts fasāžu projekts, aktualizēts labiekārtojums un darbi tika pabeigti. Arhitekte Antra Saknīte atzīst, ka «māja tāpā 10 gadus ilgā projektēšanas un būvniecības laikā ar dažādiem lēmumiem un

Ēkas konfigurācija, apjomu kārtojums un fasāžu apdares materiālu daudzveidība vislabāk redzama no putna lidojuma.

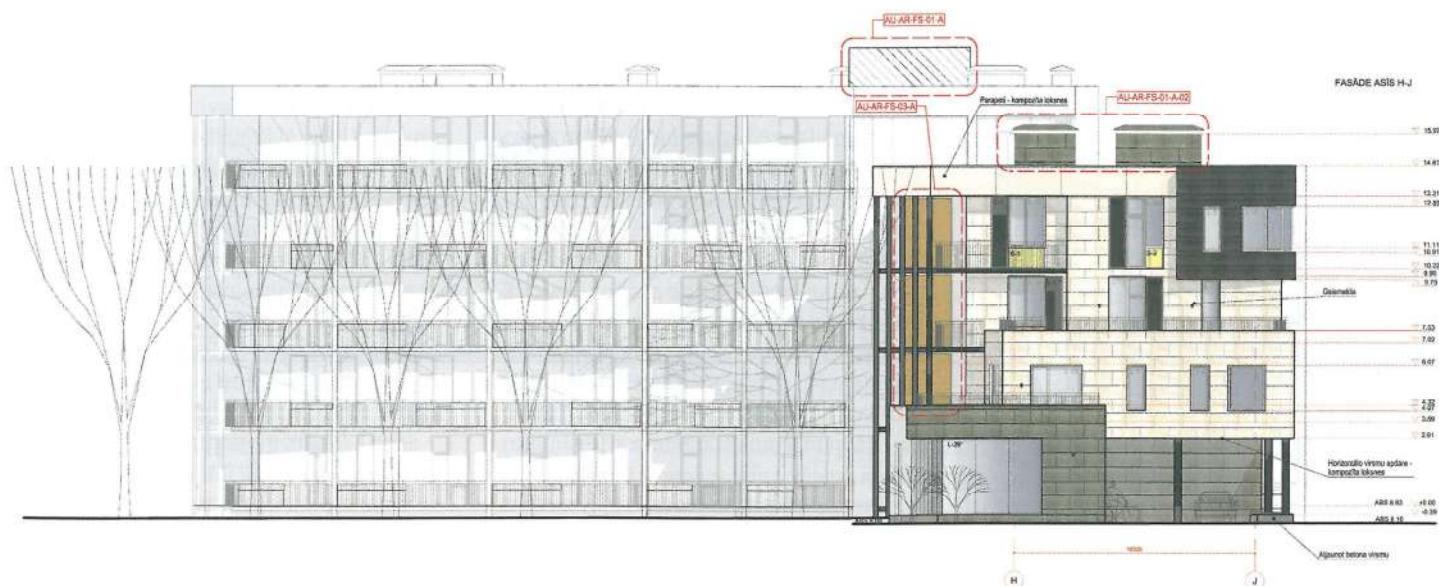

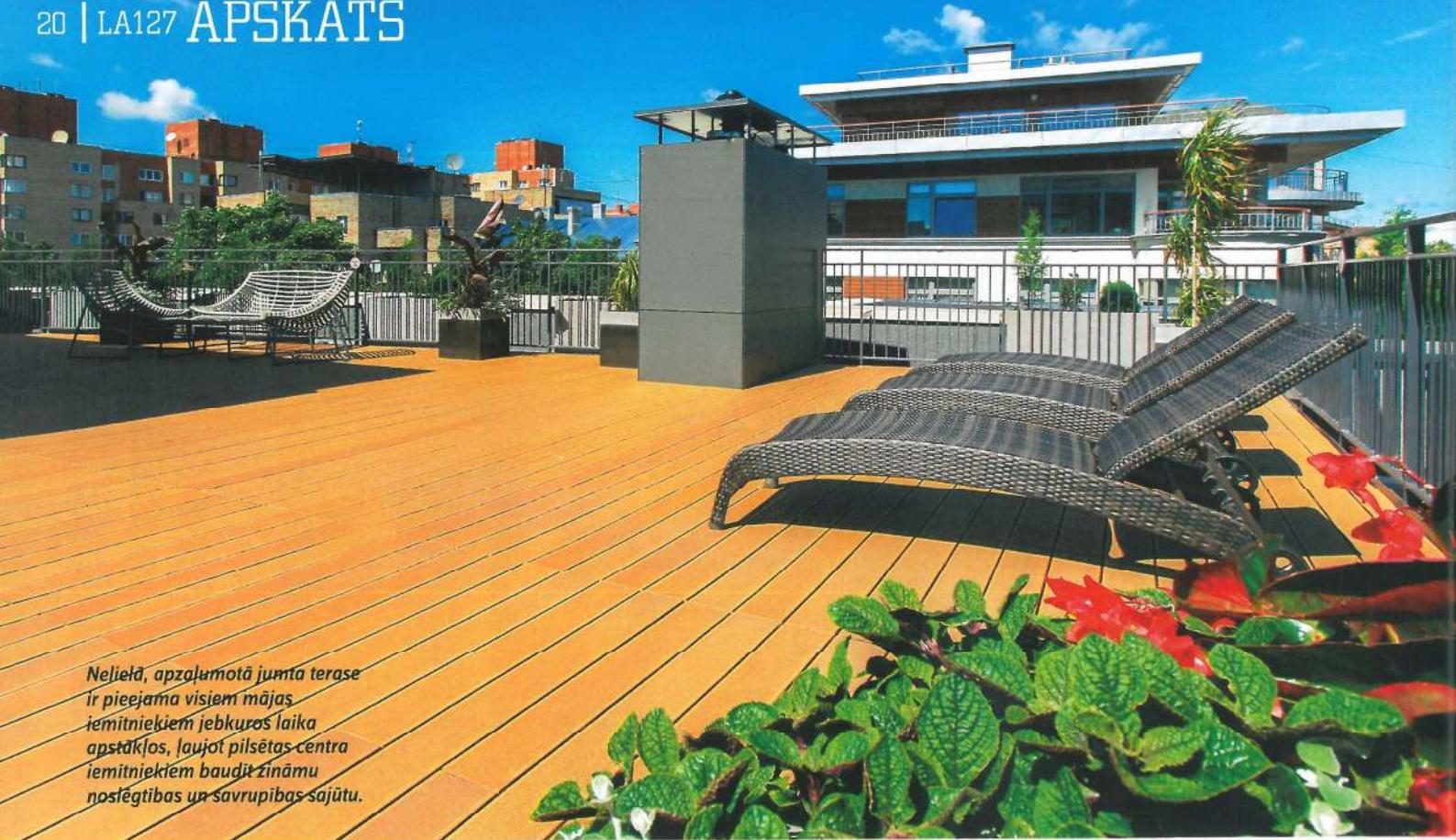

viedokliem no klientiem, būvniekiem, pilsētas, pārdevējiem, tagad jau arī iedzīvotājiem. Bieži grūtākais ir noturēt sākuma domu, vadmotīvu - ko gribēji dot/radit pilsētai, cilvēkiem ar konkrētajiem risinājumiem». Miera Park House atrodas sociāli dzīvajā Miera ielā ar tās daudzajām kafejnīcām un radošajām darbnicām, vietā, kas ērti sasniedzama no centra, vienlaikus diezgan zaļā un mierīgā. Nēmot vērā apbūves gruntsgabala lielumu un sarkano liniju robežu, Miera Park House ēkas novietne ir maksimāli pielāgota vides

apstākliem, jo, ēku sadalot divos piecu un četrstāvu korpusos, ir iegūts ērts vietas plānojums ar pietiekami lielu apzajumotu iekšpagalmu, brīvu apeju apkārt mājai, optimālu izsauļojumu telpās, kā arī ir novērsts Miera ielas sadzīviskais troksnis vairākumā dzīvokļu. Aptuveni 4000 m² lielā mājas teritorija, protams, ir nozogota un tiek apsargāta, radot ēkas iedzīvotājiem drošu vidi iekšpagalmā, kurā koku un krūmu stādījumu ielokā ierikots atraktīvs bērnu rotaļu laukums un atpūtas vietas ar soliņiem, dodot vietu iespējamai kaimiņu

Miera Park House apjōž katram dzīvoklim piederīgas terases joslas, kuras balsta slaidi metāla stabī, ienesot nama koptēlā vizuāli aktīvus, vertikālus akcentus. Visu balkonu un terasu norobežojošo margo apdares paneli izmantotais liepu lapu ornamenteis ir atpazistams tieši tuvplānā.

komunikācijai, kas mūsdienās klūst par izmiršošu parādību. Lai vienā ēkā dzivojošie kaimiņi biežāk satiktu cits citu un vismaz pazitu sejā, arhitekte apvienojuusi ieejas abos korpusos ar vienu galveno izeju jeb rampu.

Laiks, ko varam veltit saviem lidz cilvēkiem, ir būtiska mūsu sociālās dzives sastāvdaļa - pāsveicināt, uzzināt, kā klājas, varbūt pat apsveikt svētkos. Ir patikami zināt, ka aiz sienas dzīvo cilvēki, kurus tu pazisti, ar kuriem tu sveicinies un komunicē. Viena no Miera Park House mājas sociāli pozitīvajām lietām, kas tieka iecerētas jau plānošanas procesā, ir plašās kāpņu telpas un gaiteņi, kur paredzēts novietot koplietošanas mēbeles (soliņus, galdiņus) - vietas, kur varētu tikties neilgai sarunai, nolikt grāmatu, kas vairs nav pašam vajadzīga, žurnālus, kurus varētu vēlēties izlasīt arī vēl kāds cits. Tāda sociāli aktīva, bet vienlaikus mieriga dzive elegantā un komfortablā vidē, kas paplašinās ārpus sava dzivokļa robežām.

Ēkā atrodas 38 atšķirigu plānojumu dzivokļi ar vienu līdz četrām istabām, un to platība ir no 62 m² līdz 238 m². Lai visi dzivokļi atbilstu elitāra dzivokļa statusam, to logi vērsti galvenokārt uz dienvidu pusī, bet koplietošanas kāpņu telpas, lifti un gaiteņi vērsti uz ziemeļiem. Gaismas trūkums tajos tiek kompensēts ar plašu stiklojumu - turklāt lieli logi līdz pašai grīdai ļauj baudīt arī apkārtnes skatus. Nepastarpināti lūkoties uz apkārtni mājas iemitnieki var arī no saviem plašajiem balkoniem vai terasēm, kas ir ikviens šīs mājas dzivokļa sastāvdaļa.

Izejot uz balkona, kur segumā lietoti izturiģie kompozītmateriāla WPC terases dēļi, vistiešākajā veidā var novērtēt ēkas fasādes apdari, kurā izmantotas dabīgā akmens flizes un stikla paneli - Schüco aluminija stikla fasāde apvienojumā ar ventilējamo fasādi ar 150 mm akmensvates siltinājumu un Villeroy&Boch kolekcijas X-Plane akmens flizes. Svarīgs ir ēkas inženiertehniskais balkonu metāla konstrukciju stiprinājuma mežgls, kas novērš fasādes izsalšanu. Veiksmīgi risināts arī stūra balkonu stiprinājums ar savilcēju, atsakoties no masīvā balsta staba, kas aizsegta skatu.

Diskutabls jautājums ir seguma pamatnē izmantotā metāla režģa klāja un kompozītmateriāla dēļu seguma caurlaidība, kas optimāli novērš ūdens un sniega krāšanos uz balkoniem, bet ne smilšu un citu siku dalīju caurkriti. Balkoni starp dzivokļiem atdaliti ar dekoratīvu kompozītmateriāla starpsieni, savukārt katrā balkonā uzstādītais ēkas fasādes apgaismojums ir ieslēgts visu diennakti, un tas - ipaši tumšajā gada laikā - rada apdzivotības un omulības sajūtu.

Balkonu margu apdares dizains ir arhitektes Antras Saknites un pasūtitāja kopēji radīts. Metāla margas daļēji nosedzošais dekoratīvais panelis ar šķietamiem neregulārās formas caurumiņiem, ja skatās no tāluma, tuvplānā izrādās liepu lapu kontūras, kas izvēlētas kā līdzās augošo liepu simbolisks atveids. Savukārt katrai balkonam uzstādītā vienotā dizaina puķu kaste izslēdz iespēju mainīt fasādes vienoto

**Apsveicami, ka visos dzivokļos
sanitāro telpu iekārtojumā izmanto
ari Latvijas dizaina produkti - elegantās
vannas no Vispool kolekcijām.**

**Dzivokļu ipašniekiem tiek
piedāvāti gaumīgi apdares materiāli,
kvalitatīva sadzives tehnika
un modernas mēbeles. Lielie logi
visās telpās nodrošina pietiekamu
izsauļojumu mūsu samērā
pelēkajos laika apstākļos.**

**Koplietošanas telpa ar izeju
uz jumta terasi atrodas lidzās sauna,
ko dzivokļu ipašnieki var laikus
rezervēt un netraucēti atpūsties
sev vēlamā veidā.**

noformējumu ar dažāda izmēra un glituma pakāpes augu kastēm un uzreiz ļauj pievērsties savā balkona apzaļumošanai, novietojot tur sev tikamus zalumus.

Dzivokļu un koptelpu interjera izveidē piedalījās māksliniece Ināra Cine, ar kuru «Pillar» bija sadarbojies jau iepriekš vairākos citos objektos. Visu dzivokļu apdare ir dalīta trīs līmenos - A, B un C -, tajos visos izmantoji kvalitatīvi apdares materiāli un sadzives tehnika, bet atšķiriba slēpjās viena ražotāja dažādu, piemēram, apdares fližu, kolekciju izmantošanā. Tie visi, protams, ir pasaulei pazistamu firmu ražojumi, kas komentārus neprasā - Villeroy&Boch, Laufen, Boffi, Kuppersbusch, Electrolux. Apsveicami, ka izmantoji arī Latvijā raditi produkti - vannas no Vispool kolekcijām. Mēbeļu izvēli veica «Excelsior» dizainere Zane Straume, un ēkā ir raditi vairāki demodzivokļi, kas potenciālajam pircējam ierāda

veidu un iespējas, kā iekārtot savu mītni. A līmeņa dzivokļi atrodas nama augšējos stāvos, un viena no to ipašajām atšķiribām ir viesistabas griestos ierikota LED gaismas virtene. Dabīgā koka gridas, mierigos tonos krāsotas sienas, visas iespējamās komunikācijas - telefons, internets un TV kabelis - katrā viesistabā un guļamistabā, namrunis katrā dzivokļi, radiatori ar iespēju individuāli pielāgot temperatūras režimu un individuāla patēriņtās siltumenerģijas uzskaite ar automātisku nolasīšanas sistēmu, apsildāmās gridas sanitārājos mezglos, kā arī visu izmantojo materiālu kvalitāte un apdares precītātē ir tās vērtības, ar ko attīstītājs cenšas un spēj pārliecināt potenciālo dzivokļa ipašnieku iegādāties dzivokli šajā ēkā. Kā papildu bonuss dzivokļu ipašniekiem ir pieejamas mantu glabātavas pazemes stāvā, kur ērti var novietot, piemēram, sporta

inventāru vai reti lietojamas lietas, kā arī no radiem iegūtus vai visai ziemai sapirkus lauku labumus. No vienkāršiem, raupji apstrādātiem dēļiem būvētās kantri stila glabātavas rada tāda tradicionāla lauku pagraba vai istas lauku mājas sajūtu pilsētvīdē.

Ēkas pagrabstāvā ir izbūvēta pazemes stāvvieta 48 automašinām, kas 38 dzivokļu namā ir pietiekams daudzums, nemot vērā, ka lielākajai daļai ģimeņu ir vairākas automašinas. Apsildāma un apsargājama izbrauktuve no pazemes stāvvietas garantē automašinu drošību. Šajā stāvā tiek izmantota dabiskā ventilācija, kas ipaši svarīga no ugunsdrošības vie-dokļa un automašinu izplūdes gāzu gadījumā. No garāzas stāva ar liftu var ērti noklūt visos augšējos stāvos. Pazemes stāvs ir izbūvēts kā atsevišķs apjoms, kurš sniedzas ārpus ēkas virszemes perimetra, tāpēc ipaša vērba tiek pievērsta tam, lai, piegādājot sadzīvē nepieciešamās lietas, smagās kravas mašīnas neuzbrauktu uz pagrabstāvā zonas un neraditu bojājumus. Tādēļ pagalmā pie galvenās ieejas ir novietoti ipaši norobežojoši betona stabī, lai novērstu negadījumus.

Miera Park House saviem iemitniekiem sniedz vēl papildu atpūtas iespējas. Viena no tām ir uz 5 stāvu korpusa jumta iekārtota apzāļumota terase, uz kuras vasarā var sauļoties, bet citos gadalaikos baudīt apkārtnes jumtu ainavu. Terasei lidzās ir nelielā, labiekārtota koplietošanas atpūtas telpa ar saunu, kuru ie-spējams rezervēt sev vēlamajā laikā. Gaumi-gajā interjerā var risināt sarunas ne tikai draugu lokā, bet arī rikot kopīgu kaimiņu iepazīšanas vakarus, ja vien tāda vēlme rodas kādam enerģiskam mājas iemitniekam.

Vērojot ēkas daudzšķautnaino un krāsaino apjomu kārtojumu ar vairākpakāpju tera-sēm no Miera ielas puses, jaušams mūsdie-nigi dzivespriečīgs noskoñojums, kas atbal-sojas pilsētas steidzīgajā ritmā. Lai Miera ielā pūš tikai miera vējī, jo Miera Park House atrodas lidzās kādai ipāsai Rīgas ēkai, un, ja nezina - kurai, tad jāpaskatās kartē. ■

ANTRA SAKNĪTE 25.04.1973.

Beigusi RTU (1996), arhitek-te, strādājusi birojā «A plus» (1995-1999), viena no biroja «DEPO projekts» dibinātā-jām un līdzīpašniecēm (kopš 1999). Pēdējo gadu nozīmī-

gākie darbi: savrupmāja Mežaparkā, Cimzes ielā (2011), daudzdzīvokļu māja Miera ielā 55/57, Rīgā (2005-2015), NEW HANZA CITY attīstības priekšlikums (konkurss 2014, 2. vieta), dzīvojamās mājas rekonstrukcija par biroja ēku Kalnciema ielā 25b (konkurss 2014, 1. vieta, projekts no 2014), dzīvojamā māja Dzirnavu ielā, Rīgā (projekts no 2015).

SUMMARY PEACEFULLY ON MIERA STREET

Developer Pillar describes this building as luxury apartments for persons with high living standards. The history of building's construction is very common to designs launched before the crisis set in. Architect Antra Saknīte acknowledges that: «..the building was being constructed for 10 years, with various decisions and opinions by the customers, constructors, municipality, sellers and now - by the residents. Often the hardest part is to keep the initial thought - what was intended to be created and given to the city.»

Miera Park House is located at the socially vibrant and at the same time green and peaceful Miera Street, easily accessible from the centre. By dividing the building in two bodies - five-storey and four-storey accordingly - we have obtained a convenient layout with a green inner court-yard, free perimeter around the house, optimum sun exposure in rooms and eliminated noise in majority of apartments. The architect has merged entrances into both blocks in a single platform so that people, sharing the same building, knew what their neighbours look like. Inner court-yard has a tree-enclosed playground with resting places for neighbours' communication, a fading feature in the modern world.

One of the house's socially positive aspects is its wide staircases and passages where furniture of common use like benches and tables, i.e. places to meet for a short talk, to put a book on, which someone no longer needs, journals, which can be read also by other persons, are expected to be located. Socially active yet peaceful life in a comfortable environment extends beyond the borders of one's flat.

The building has 38 apartments with one to four rooms and dwelling space from 62 m² to 238 m² in each. The basement has underground parking lot for 48 cars. Apartment windows mainly face the southern side while the rooms of common use - the northern side. The lack of light therein is however compensated by wide glazing; besides, the large windows, reaching to the floor, makes it possible to enjoy the surrounding view. Residents can see the vicinity directly from their wide balconies or terraces - a part and parcel of each apartment. The multi-storey house provides additional recreation possibilities to its residents: there is a common use resting room with sauna on five-storey body's roof terrace. One can chat not only with friends, but also organise a party for neighbours in the neat interior. When looking at the multifaceted and colourful body of layers with multi-step terraces from Miera Street side, one can sense a joyful ambience echoing in the hasty city rhythm. Let's enjoy peace in Miera Street, because Miera Park House is located very close to a very special building in Riga - its Birth Centre. INĀRA APPENA, MG. AHT.